

opusdei.org

„Besibaigiantys metai“

Prisiminęs savo praeitį, savo gyvenimą be vargo ir be šlovės, pasvarstyk, kiek laiko praradai ir kaip jį atgauti atgaila ir didesniu atsidavimu. (Vaga, 996)

gruodžio 31 d.

Kiek sykių daugiau ar mažiau poetiškai, jau kartota, kad kiekvieni besibaigiantys metai Dievo malone ir gailestingumu yra dar vienas žingsnis, mus artinantis prie dangaus, mūsų galutinės Tėvynės.

Apie tai galvodamas, aš labai gerai suprantu žodžius, kuriuos šv. Paulius parašė korintiečiams: *tempus breve est.* – Kokia trumpa mūsų kelionė žemėje! Šie žodžiai tikro krikščionio širdyje skamba kaip priekaištas dėl dosnumo stokos ir kaip nuolatinis kvietimas būti ištikimam. Iš tiesų trumpas yra mūsų laikas, skirtas mylėti, duoti, atitaisyti skriaudas. Taigi neteisinga švaistyti ir lengvabūdiškai eikvoti šį lobį: mums nevalia nerūpestingai leisti tą laiko tarpsnį, kurį Dievas skyrė kiekvienam iš mūsų šiame pasaulyje.

Drąsiai pažvelkime į savo gyvenimą. Kodėl kartais nerandame kelių minučių su meile pabaigti mums skirto darbo, kuris yra mūsų šventėjimo priemonė? Kodėl apleidžiame šeimynines pareigas? Kodėl imame skubėti melddamiesi, dalyvaudami šventojoje Mišių Aukoje? Kodėl mums pritrūksta dvasios giedros ir ramybės, kai reikia

atlikti savo priedermes, bet veltui
gaištame tenkindami asmeninius
įgeidžius? Jūs galite sakyti, kad tai
menkniekiai. Taip, iš tiesų; bet šie
menkniekiai ir yra alyva palaikyti
liepsnai ir šviesai. (Dievo bičiuliai,
39-41)

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/dailytext/besibaigiantys-metai/](https://opusdei.org/lt-lt/dailytext/besibaigiantys-metai/)
(2025-08-14)